

Jídlo a oblečení : Valgis ir apranga

Kiekviena šalis turi savo tipiską virtuvę. Visame pasaulyje yra žinoma italų virtuvė. Būdingi šios šalies valgiai – tai skirtingų rūšių makaronai su įvairiais padažais, pica, daugybė daržovių, vaisių, o iš desertų, pavyzdžiui, tiramisū. Italijoje dažnai geriama kava, amaretas arba vynas. Meksikiečiai mėgsta labai aštrius valgius. Tipiškas jų valgis yra *tacos* arba *buritos*, visus kitus patiekalus jie pagardina gausiai užpildami aštraus padažo. Šveicarai yra tikri sūrio gamybos specialistai, o daug jų patiekalų neapsieina be sūrio. Paskutiniu metu // Paskutiniaisiais metais į Čekiją vis intensyviau skverbiasi Azijos kultūra, o su ja – ir Azijos virtuvė. Mums atrodo, kad kinų, korėjiečių ar japonų virtuvės vienodos ar bent labai panašios. Bet šių šalių gyventojai su mumis nesutiktų, o stengtųsi mum paaiškinti, kokių skirtumų esama tarp šių kulinarinių tradicijų.

Savitą charakterį turi taip pat ir čekų virtuvė. Čekų valgiai labai skanūs, sotūs ir itin sunkūs. Tipiški čekų patiekalai paprastai yra pigūs, bet palyginti sudėtingi. Valgis gaminamas ilgai ir visada – keliais etapais. Tipiški čekų patiekalai – tai kiauliena su virtais kukuliais ir kopūstais, raugintos tešlos kukuliai su įvairiais padažais (pomidorų, krapų ir t. t.) arba pjautynys su bulvių salotomis. Tradicinė meniu dalis yra sriuba - paprastai įvairūs sultiniai bei daržovių sriubos. Dažnai kepami pyragai ir pyragaičiai: iš mielinės tešlos, su vaisiais arba uogiene//marmeladu//džemu. Čekijoje labai mėgstamas alus.//Mėgstamiausias čekų gėrimas – alus. Tradiciniai čekų valgiai nėra per nelyg sveiki. Valgoma nepakankamai daržovių ir vaisių, o patiekalai dažnai būna labai riebiūs. Bet paskutiniu metu pas mus vis labiau įsitvirtina naujos maitinimosi tendencijos, o su jomis – ir sveikas gyvenimo būdas. Gaila, bet mūsų gyvenimui didelės įtakos turi ir greitas gyvenimo tempas. Mes nuolat skubame, dėl to labai išpopuliarėjo // paplito greito maisto užkandinės bei restoranai, kurie retai kada siūlo sveikų valgių.

Kai virtuvė priklauso tautiniam charakteristikai, drabužiai charakterizuoja ypač kiekvieną žmogų. Kiekvienas žmogus turi savo stilius. Kas nors apsivilkęs geriau patogius drabužius, o kitas laikosi paskutinius modos trendų. Modos trendai keičiasi labai greitai. Ir spalvos ir iškarpos yra kiekvienais metais kitos. Vieną kartą apsirengiama kelnes su plačiais klesnėmis ir kitą kartą visai siaurus kelnes. Kai pernai modoje dominavo geltona spalva, šiemet tai mėlyna ir žalia spalva.

Mes rengiamės pagal progą. Namie mes apsivelkamės ypatingai patogiai, o į darbą pagal savo poziciją. Vadybininkai galėtų būti reprezentatyvūs, o todėl turėtų apsirengti kostiumu. Kiekvieni tarnautojai turi apsivilkti uniformas, pavyzdžiui geležinkelio, transporto arba viešbučio tarnautojai.

Prieš dvidešimt metų buvo drabužio pasiūlymas labai mažas ir žmonės dažnai siuvo sau arba užsisakė pasiūti drabužius. Bet šiandien jau neapsimoka užsisakyti pasiūti kažką, todėl kad yra visur daug

Jei virtuvė apibūdina tautinį charakterį, tai drabužiai charakterizuoja kiekvieną žmogų atskirai. Kiekvienas žmogus turi savo stilių. Vienas mieliau vilki patogiais drabužiais (nesukdamas galvos dėl madų), o kitas (truks pliš) laikosi naujausiųjų madės tendencijų. O mados [N. pl.] keičiasi labai greitai. Ir [drabužių] spalvos, ir jų kirpimas kiekvienais metais būna vis kitokie. Vienais metais vilkima kelnėmis su plačiomis klešnėmis, o kitais – visiškai siauromis. Jei pernai madoje dominavo geltona spalva, tai šiemet bus populiaru mėlyna ir žalia.

Drabužius renkame pagal situaciją. Namie vilkime kuo patogesniais drabužiais, o į darbą einame apsirengę pagal savo pareigas. Vadybininkai stengiasi atrodyti reprezentatyviai/solidžiai, todėl turėtų vilkėti kostiumu. Visi tarnautojai (pvz., geležinkelio, transporto arba viešbučio darbuotojai) privalo vilkėti uniformomis.

Prieš dvidešimt metų drabužių pasiūla buvo labai maža, todėl žmonės dažnai siuvosi juos patys arba užsisakydavo juos pas siuvėją. Bet šiandien drabužių siūdintis jau neapsimoka, nes visur yra daug

<p>specialių parduotuvių. Parduotuvės su sportiniais, visuomeniškais, laisvalaikio drabužiais ir su avalyne. Yra brangi butikai, bet taip pat visai pigi parduotuvės. Todėl kiekvienas žmogus gali rasti, ko reikia. Už drabužius gali leisti daug pinigų, bet daug žmonių geriau perka sekonhande arba pas vietnamietiškus prekybininkus.</p>	<p>specializuotų parduotuvių – sportinės aprangos, proginių drabužių, laisvalaikio drabužių bei avalynės. Esama brangių mažų mados salonų, bet ir visai pigių parduotuvių. Todėl kiekvienas žmogus gali rasti tai, ko jam reikia. Drabužiams galima išleisti daug pinigų, bet daug žmonių mieliau eina apsipirkti į naudotų drabužių parduotuves arba perka drabužius iš vietnamiėčių prekybininkų.</p>
---	--